

חינוך לחיים

פרשת מקץ

כולנו בני איש אחד נחנו!!

אני כעת אוחז בסוף פרשת מקץ... שם נעצרת... אני עדיין לא למדתי את פרשת ויגש... ועד שבת הקרובה אני לא מתכנן לקרא פרשת ויגש... אז כעת!!!!
בשלב זה אני יודע דבר אחד: אני יודע שבנימין גנב!!! כבר שבוע ימים שאני מאד מאד כועס על בנימין... מה... למה גנבת את הגביע?? למה?? למען ה'... מה זו ההתנהגות הזו?? מה זה בכלל לגנוב?? ועוד את הגביע של איש אדוני ארץ...?? לא מצאת לך ממי לגנוב?? האמת היא שבעצם מה איכפת לי... אם בנימין עושה שטויות וגונב את הגביע של איש אדוני הארץ אז שיסבול... אם איש אדוני הארץ יחליט לחרוץ את גזר דינו להיות עבד הוא צודק... זה מגיע לבנימין...

אבל לא!!!

כמה שאני כועס על בנימין... וכמה שאני לא מסוגל להבין למה הוא עושה לנו את הצרות האלו... דבר אחד ברור לי כשמש!!!!

הוא אח שלי!!!! ואני וכל שאר האחים חוזרים יחד איתו למצרים... מתוך נחישות לגונן עליו ולחפות עליו ולמסור עליו נפש לטובתו ובכל מחיר!!!! עלי ועל צווארי... יתהפך העולם... אני ואחים שלי נהפוך את כל מצרים... והוא יצא מפה בשלום!!!!

כלומר... שוב אני חוזר: אני מאד מאד כועס על בנימין על זה שהוא גנב את הגביע... אני אוחז שהוא עשה דבר שלא יעשה ועקרונית מגיע לו לשלם את המחיר על מה שהוא עשה... אבל זו לא סתירה שאני כעת הולך למסור עליו נפשי!!!!

כי סוף סוף יש לנו אב זקן... ואנחנו אחים... ולמען קשר הדם שבינינו אני לוקח עליו אחריות למרות שהוא גנב!!!!

המשפטים האלו שכעת כתבתי בשורות אלו... זו לא המצאה שלי!!!!
אלו פחות או יותר המחשבות שליוו את אחי יוסף בדרך חזרה למצרים... תחשוב: מוצאים את הגביע מאמתחת בנימין... בשלב זה הם כעת בטוחים שאכן בנימין גנב את הגביע... הם כועסים עליו מאד!!! המדרש מתאר שהם גינו אותו גנב בן הגנבת... אתה גנבת גביעים ואמא שלך גנבה את התרפים... בקיצור: כעת הם בטוחים שאכן בנימין גנב!!! אבל כל זה לא סתירה שהם כעת צועדים למצרים בנחישות שאינה משתמעת לשני פנים...

שכולנו יחד מוסרים נפש על בנימין!!! כן... מוסרים נפש על האח הטועה... על האח הגנב... על האח שעשה כביכול שטויות... ואנחנו בכל זאת מוסרים עליו נפש... וזה!!!!

בדיוק זה מה שיוסף רצה שיקרה!!! בדיוק לזה הוא חתר!!! וזה!! בדיוק זה היה התיקון הסופי על חטא מכירת יוסף!!! למסור נפש ולקחת אחריות על האח!!! גם אם אתה בטוח שהוא טועה בגדול... וזה לא צחוק... התורה הקדושה שמילה אחת לא מיותרת בה...

כאן!! בפרשה הזו היא שופכת על המסר הזה המון דיו... אם תספור... למעלה ממאה פסוקים התורה מנדבת רק על המשא ומתן המתיש והלא נחמד של יוסף מול אחיו... התורה לא מקמצת בנושא הזה...

כי לתורה מאד מאד חשוב המסר הזה... התורה רוצה שנקרא את זה... ונפנים את המסר שיוצא מכאן... ש... שמה??

ש- צריך למסור נפש ולקחת אחריות על אח שלנו גם אם אתה בטוח שהוא טועה!!!!

גם אם אתה בטוח שהוא חוטא!!!!

ולמה??? יש לנו אב זקן... אז מה והאח טועה...

אבל יש לנו אבא משותף...

מה יהיה עם אבא...

לע"נ אבי מורי ר' חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

משה בירנבוים - birmoshe@gmail.com